

at han var kommen til en rigtig Forstaaelse af Grundlovens Mening med Hensyn til Finantslovens Stilling. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) troede, at jeg havde en anden Opfattelse af Sagen end han. Nei, jeg opfatter Sagen ganske paa samme Maade som han, men jeg talte blot om det Uhyggelige deri, og dertil tror jeg, at jeg er berettiget, efter hvad der er passeret; men dette er noget helt andet. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring) deri, at det skulde være Disputationsovelser her at indlade sig paa en saadan Drøftelse som omhandlet; nei, Spørgsmaalet er et aldeles praktisk. Det er jo aabenbart, at Forandringen i den almindelige Lønningslov maa kunne faae sin praktiske Betydning, naar det Tidspunkt indtræffer, som fastsættes for Forandringens Indtrædelse. Jeg ser derfor ikke, at der er nogen Feil i, at Lovforslaget er fremkommet; imidlertid, jeg finder, at det er principrigtigt, og jeg tillader mig at tro, at vor Stilling ligeoverfor denne Sag er bleven noget odios, idet vi, naar vi skulle forsøgte det, som vi tro, at der burde holdes paa i Finantsloven, komme til at staa ligeoverfor nogle Embedsmænd saaledes, at vi skulle til at aflæde dem en Rettighed, som Høiesteret har erklæret, at de have. Er dette ikke uhyggeligt? Og kunde denne Stilling ikke have været undgaaet, naar Fremgangsmaaden havde været en anden end den, der er fulgt? Naar derfor dette Lovforslag ligger for, stemmer jeg for det, hvor ubehagelig end Stillingen er. For Dvigt vil jeg blot bemærke, at det ikke er værd at komme tilbage til disse gamle Historier om, hvem der først er Skyld i dette. Kun vil jeg sige, at det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Bähle) vistnok kunde have sparet os i saa Henseende Meget, dersom han ikke paa et tidligere Tidspunkt havde grebet ind i denne Sag.

Berg: Jeg kan ikke negte, at jeg ogsaa opfattede den Afstemning, som fandt Sted forleden over denne Sag, som et Udtryk for, at der ikke var Stemning i Folkethinget for den

Lov, der her er til Forhandling. Men det er en Selsølg; at det enkelte Medlem kan overordentlig let tage fejl i denne Sag. Jeg skal indrømme det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, at den samme Opfattelse, som han har gjort gjældende, har et Medlem af Finantsudvalget, som i Dag er fraværende, nemlig det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), ligeledes gjort gjældende, i det han har været med til at foreslaa, at vi skulle bevilge Ministereen de 18,000 Rd. og dog alligevel fremme det foreliggende Forslag; men der er den Forskjell mellem hans Stilling og det ærede Medlems for Svendborg Amts 3die Valgkreds, at det ærede Medlem af Finantsudvalget mente, at man godt, uagtet man havde Bevilling paa Finantsloven, kunde fastholde det samme Datum, som der stod i Lovforslaget; nemlig den 1ste April 1872, idet man ved at vedtage Lovforslaget selsølgelig bortskar Benyttelsen af Forøgelsen af den givne Bevilling. Dette Beløb er jo bevilget Ministeren til Udredelse af personligt Tillæg under den da ved Bevillingen givne Forudsætning, hvis der ikke kom en Lov, som imidlertid forandrer den. Jeg kan ikke huske Udtrykkene i Finantsloven, som knyttede sig til disse 18,000 Rd.; men jeg antager, at det er saaledes at forstaa. Hvis det nu ikke er saaledes, kan man særdeles godt forlige disse to Ting, at stille det hen et Aarstid og imidlertid vedtage nærværende Forslag. Saa vidt jeg kunde skjønne, saa vare Regjeringen og Rigsdagen i sin Tid enige om Resultatet af Sagen, de vare enige om, at der ikke burde tilkomme de vedkommende Embedsmænd større Lønning end den, der vilde gives dem efter nærværende Forslag, og hvis det er rigtigt, saa kan man vel sige: efter Lovgivningens Bogstav have de ved Høiesterets Dommen faaet tilkjendt denne Ret, men i Virkeligheden have de den ikke, idet baade Regjeringen og Lovgivningsmagten ved Fastsættelsen af deres Lønning efter de Bestemmelser, der ligge i Finantsloven, ikke har villet tildele dem den. Det forekommer mig, at det er en væsentligere Bestemmelse af Retten, end hvad man juridisk kan ulede af Lovens Bestemmelser paa Grund af visse Feil ved dens Affattelse. Jeg tror der-